

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/364/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416204330
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1416204330.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka v právnej veci žalobkyne: Č. K. U., G..Y., Z.: XX XXX XXX, J. XX, U., právne zastúpená: Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners, s.r.o., IČO 47 239 921, Prievozská 4/B, Bratislava, proti žalovanej: H.. M. Č., Q.. X.XX.XXXX, U. U. XXXX/XX, U., o zaplatenie 581,07 Eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 9C/97/2016-72 zo dňa 3. júla 2017, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 581,07 eur s 19,50 % úrokom ročne zo sumy 432,63 eur od 1.4.2016 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 540,53 eur od 1.4.2016 do zaplatenia a s 25 % úrokom ročne zo sumy 15 eur od 1.2.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2/ Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie skutkovo zistil, že žalobkyňa uzavrela dňa 4.11.2013 so žalovanou Zmluvu o úvere k Č. X. X. Č.. XXXXXXXXXXR, na základe ktorej poskytla žalovanej úver do výšky úverového limitu 300,- eur. Išlo o druh spotrebiteľského úveru čerpaného prostredníctvom kreditnej karty. Dňom splatnosti bol 25. deň v mesiaci. Dňom konečnej splatnosti úveru bol podľa podmienok pre vydanie a používanie Č. Kreditnej karty posledný deň výpovednej lehoty. Listom zo dňa 26.4.2015 žalobkyňa zosplatnila žalovanej celý úver k 25.4.2015 a vyzvala žalovanú na bezodkladné zaplatenie celého dlhu, ktorý ku dňu 25.4.2015 predstavoval sumu 433,80 eur. Listom zo dňa 11.11.2015 žalobkyňa vypovedala žalovanej aj Zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXX/XXXX a dňa 31.1.2016 jej oznámila, že na základe výpovede zmluvy o účte bude ku dňu 1. 2. 2016 zrušený jej účet č. XXXXXXXXXX/XXXX s debetným zostatkom vo výške 15 eur. Z vyčíslenej pohľadávky ku dňu 31.3.2016 súd prvej inštancie zistil, že dlh žalovanej v sume 581,07 eur pozostáva z nezaplatenej istiny úveru 432,63 eur, úroku vo výške 107,90 eur, úroku z omeškania vo výške 25,54 eur a neuhradeného debetného zostatku v sume 15 eur.

3/ Súd prvej inštancie zaujal stanovisko, že uplatnený nárok nie je premlčaný. Uviedol, že žaloba bola podaná na súd prvej inštancie dňa 10.5.2016 a keďže v konaní ide o splátky za obdobie od 4.11.2013 do 25.4.2015, nárok bol uplatnený včas - pred uplynutím trojročnej premlčacej doby (§§ 100, 101, 103 Obč. zák.). Odkazujúc na § 1 ods. 2, § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z., § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 2, § 504, § 506, § 365, § 369 ods. 1 Obch. zák.) súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. O úroku 19,50 % ročne zo sumy 432,63 eur od 1.4.2016 (deň nasledujúci po dni vyčíslenia nezaplatenej istiny úveru) do zaplatenia rozhodol s odkazom na Sadzobník úrokových sadzieb pre Č., kreditné karty a o úrokoch z omeškania rozhodol podľa § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. a § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z.

4/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5/ Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodila, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil jej podanie o vzájomnom návrhu, čím jej odňal možnosť konať pred súdom. Považuje za nesporné, že jej návrh na určenie neplatnosti zmluvy v časti o spracovateľskom poplatku a RPMN, na vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, či jej nárok na zaplatenie finančného zadostučinenia, nemá povahu procesnej obrany a nejde ani o návrh na posúdenie predbežnej otázky a preto mal súd prvej inštancie o tomto jej návrhu rozhodnúť samostatným výrokom. Ďalej žalovaná namietla, že súd prvej inštancie nemal rozhodnúť o akomkoľvek plnení zo spotrebiteľskej zmluvy bez toho, aby preskúmal jej platnosť zo všetkých hľadísk, ktoré vyžaduje zákon a jej námietky voči žalobe. Podľa žalovanej súd prvej inštancie vec aj nesprávne právne posúdil, keď neaplikoval § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 53 ods. 6 Obč. zák. a pochybil aj v tom, že nerozhodol o jej žiadosti o oslobodenie od platenia trov konania a trov právneho zastúpenia. Rovnako nezohľadnil ani to, že nie je v jej možnostiach uhrádzať tak vysokú sumu jednorazovo a neumožnil jej splácanie dlhu v splátkach.

6/ Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Uviedla, že tvrdenie žalovanej o neplatnosti zmluvy je v rozpore s jazykovým prejavom vôle, t.j. so zmluvou, ktorá je svojim obsahom jednoznačná. Z princípu kreditnej karty vzniká žalovanej povinnosť platiť úroky až faktickým vyčerpaním určitej sumy. Žalovaná pritom mohla uvedené sumy čerpať podľa vlastnej vôle vopred neobmedzeným počtom čerpaní, t.j. jednalo sa o formu revolvingového úveru. Zo strany žalovanej nebola uvedená žiadna konkrétna procesná obrana. Žalobkyňa preukázala, že žalovanej finančné prostriedky poskytla, ako i to, že ich žalovaná riadne čerpala a nesplácala, čo žalovaná nerozporovala.

7/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť.

8/ V predmetnej veci súd prvej inštancie pochybil v tom, že sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal s námietkami žalovanej uvedenými vo vyjadrení k žalobe ohľadom neprimerane vysokých sankcií a úrokov z úveru (č.l. 41,42) a opomenul spornú zmluvu o úvere k Č. Kreditnej karte č. XXXXXXXXXXR podrobiť ox offo súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 Obč. zák. Nezaoberal sa ani tým, či zmluva o úvere má náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Naviac, v prejednávanom prípade prichádza do úvahy aplikácia § 295 C.s.p., podľa ktorého súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci. Súd teda aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz, keď takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov. Odvolací súd dodáva, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere a revolvingovom úvere sú zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch.

9/ Odvolací súd dodáva, že vyčíslenie pohľadávky predloženej žalobkyňou (č.l. 30 spisu), s ktorým sa súd prvej inštancie plne stotožnil, nezodpovedá požiadavkám riadneho preukázania uplatneného nároku. Do pozornosti súdu prvej inštancie treba dať aj tú skutočnosť, že v úverovej zmluve si zmluvné strany dojednali výšku úrokovej sadzby 18,9 % p.a. (č.l. 14), pričom žalobkyňa si voči žalovanej uplatňuje úrok vo výške 19,5 % ročne bez toho, aby preukázala, či k zmene výšky úroku došlo zmluvne dojednaným spôsobom (viď Podmienky pre vydanie a používanie Č. kreditnej karty). Vo vzťahu k nároku na úroky z úveru odvolací súd poukazuje na už ustálenú súdnu prax, podľa ktorej má veriteľ právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (Stanovisko č. 1/2019

Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave). V prípade mimoriadnej splatnosti totiž veriteľ navodil stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi. (viď napr. uznesenie IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012, v ktorom Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvoinštančného súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania - R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ vyhlásením mimoriadnej splatnosti navodil stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Popreli by sa totiž tým účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku.

10/ K ostatnej odvolacej argumentácii žalovanej odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie nemal dôvod rozhodovať o jej vzájomnom návrhu na zaplatenie finančného zadosťučinenia, pretože žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 20.10.2016 takýto nárok neuplatnila. Čo sa týka námietky ohľadom nerozhodnutia o oslobodení od platenia trov konania, odvolací súd dáva do pozornosti žalovanej, že v súdnom konaní sa osobitne nerozhoduje o oslobodení od trov konania a trov právneho zastúpenia, pretože o nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje až v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C.s.p.), a to podľa zásad uvedených v § 255 a § 256 C.s.p. Pokiaľ sa sporová strana domáha v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania aplikácie § 257 C.s.p., dôvody hodné osobitného zreteľa musí nielen tvrdiť, ale aj preukázať.

11/ Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p. a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie. V ňom bude súd prvej inštancie musieť opätovne posúdiť uplatnený nárok žalobkyne zohľadniac vyššie uvedený právny názor odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný (391 ods. 2 C.s.p.), za tým účelom vykonať dokazovanie, výsledky celého konania potom náležite zhodnotiť, tieto posúdiť v kontexte na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a následne vo veci opätovne rozhodnúť.

12/ V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

13/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo

od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak,

že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva

v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).